

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΟΥ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟ

[[ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ]]

1

Τὸ μονοτονικὸ ἐπιβλήθηκε στὸν ἑλληνικὸ Λαὸ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τοῦ ΠΑΣΟΚ – Ὑπουργοῦς Παιδείας κ. Ἐλευθ. Βερυβάκης – με τροπολογία πὸν αἰφνίδια προτάθηκε, κοντὰ στὰ μεσάνυχτα, ὅταν ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων (συνεδρίαση τῆς 11.1.1982) εἶχε περατώσει τὴν συζήτηση καὶ εἶχε ψηφίσει τὸ ἓνα καὶ μόνον ἄρθρο τοῦ Νόμου 1228 πὸν ἀποτελοῦσε «Κύρωση τῆς ἀπὸ 11.11.1981 πράξης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸ ἐγγραφῆς μαθητῶν στὰ Λύκεια τῆς Γενικῆς καὶ Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως» καὶ με αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τίτλο δημοσιεύτηκε στὸ Α' Τεύχος τοῦ φύλλου 11.2.82 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐνα κεφακαιῶδες, λοιπὸν, ἐθνικὸ θέμα, τὸ θέμα τοῦ τρόπου γραφῆς τῶν λέξεων μιᾶς πανάρχαιας γλώσσας – τρόπου καθυερωμένου με ἐφαρμογὴ πολλῶν αἰώνων, – ἀντιμετωπίστηκε με ἀσύγνωση, ἀνατριχιαστικὴ ἐπιπολαιότητα. Διότι:

α) εἰσάγεται πρὸς συζήτηση με ἄρθρο «τῆς προσκολλήσεως» σὲ θέμα νόμου ἄσχετο,

β) εἰσάγεται μεσάνυχτα, ὅταν ἡ πλειονότητα τῶν βουλευτῶν ἀπουσιάζει,

γ) εἰσάγεται αἰφνίδια (κι αὐτό, θὰ ἰδοῦμε γιατί)

δ) εἰσάγεται ἀντισυνταγματικὰ (προσκολλημένο σὲ νόμο ἄσχετο) καὶ

ε) εἰσάγεται χωρὶς νὰ ἐρωτηθεῖ, οὔτε ὁ Λαὸς – ἐνῶ τότε ἀκρινῶς ὑποστηριζόταν πὸς γιὰ δυὸ στρατιωτικὲς βάσεις ἔπρεπε νὰ γίνει... δημοψήφισμα, – οὔτε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, οὔτε τὰ Πανεπιστήμια τῆς χώρας καὶ ἰδίως οἱ Φιλοσοφικὲς τοὺς Σχολές, οὔτε οἱ Ἐταιρίες τῶν Συγγραφέων-Λογοτεχνῶν παρὰ τὴν βαρυσήμαντη ἀπόφανση τοῦ σοφοῦ καθηγητῆ καὶ τότε Γεν. Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας Ι. Ν. Θεοδωρακόπουλου πὸς «τὴν γλῶσσα τὴν ἀναπτύσσουν μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουν νὰ εἰποῦν κάτι, δηλαδὴ οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, καὶ ὄχι οἱ

ἀπνευμάτιστοι γλωσσοπλάστες και νομοθέτες... Οί
γλωσσικοί νομοθέτες δέν ἔχουν καμμιά ἀρμοδιότητα και
ἀνακόπτουν τήν ἐξέλιξη τοῦ γλωσσικοῦ μας πολιτισμοῦ».

2

Ἵπῆρχε, βέβαια, πολὺ πρὶν ἀπὸ τήν ἡμερομηνία αὐτή,
ἐξαγγελία κύκλων τοῦ ΠΑΣΟΚ ὄχι μόνο για τήν ἐπιβολή τοῦ
μονοτονικοῦ ἀλλά για ἔσχατη ἀπλοποίηση τῆς γλώσσας μας
(ὡσάν νά εἴμαστε οἱ ἄξεστοι Τούρκοι τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ και
ὄχι οἱ φορεῖς τῆς ἀρχαιότερης ζωντανῆς γλώσσας τοῦ κόσμου...).

Στό «Δελτίο Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων» (Ὀκτώβριος
1979) προαναγγέλλεται πὼς «τὸ μονοτονικὸ εἶναι ἓνα βῆμα» πρὸς
τήν ταύτιση τῆς γραπτῆς μὲ προφορικῆ λαλιὰ (δέν μᾶς
μιμήθηκαν οἱ Ἄγγλοι και οἱ Γάλλοι...), δηλαδή: τήν κατάργηση
τῶν διφθόγγων, τῶν πολλῶν ι, τῶν δύο ε και ο, – και «σ' αὐτῇ
τήν ἐπίμονη», λέει τὸ κείμενο, «διεργασία πρωτοστατοῦν οἱ
δημοσιογράφοι, οἱ προκηρυξιογράφοι-τοιχοκολλητές,
οἱ μπροσουροφόροι, μανιφεστογράφοι... πὺν θὰ λυτρώσουν τήν
γλώσσα μας ἀπὸ τήν σκουριὰ αἰῶνων». Μόνο αὐτοὶ εἶναι
ἀρμόδιοι...

3

Καμμιά προγενέστερη εὐρεία, ἀνοιχτῆ και ἐλεύθερη
συζήτηση δέν σημειώθηκε στὴν χώρα για τὸ μέγα αὐτὸ θέμα
μετὰ ἀπὸ ἐκείνη τήν παλιά, ἀλήστου μνήμης «Δίκη τῶν τόνων»,
πὺν ἀπόμεινε χωρὶς συνέχεια και σποραδικές ἐδῶ κι ἐκεῖ
ἀπόψεις. Ἡ μόνη πὺν φαίνεται ρωτήθηκε, – γιατί οὔτε
τὰ Κόμματα ἐνημερώθηκαν, ὅπως ἀμέσως θὰ φανεῖ – ἦταν μιὰ
Ἐπιτροπὴ πὺν συγκρότησε ὅπως ἤθελε ὁ τότε Ἵπουργὸς Παιδείας
καθὼς και τὸ περιλάλητο ΚΕΜΕ τοῦ ἴδιου Ἵπουργείου. Τί
ἀκριβῶς ἀποφάνθηκε ἡ Ἐπιτροπὴ και τί εἶπε τὸ ΚΕΜΕ σαφῶς
δέν γνωρίζουμε, οὔτε ἂν ὑπῆρξε και τί ἀκριβῶς ὑποστήριξε ἡ
μειοψηφεία. Ἀλλὰ οὔτε και ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία τὸ ἐγνώριζε,
ὅταν τὰ μεσάνυχτα τῆς 11.1.1982 εἰσηχθη ἐντελῶς αἰφνίδια τὸ
ἄρθρο τῆς προσκολλήσεως σὲ ἀλλότριον νόμο., ἡ παρουνχίδα στό
νόμο περι ἐγγραφῆς μαθητῶν στὰ Λύκεια κ.λ. Πάντως,
ἀνακοινώνουμε τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς μὲ βαρύτατες ἐθνικές
εὐθύνες Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, για νὰ ἀναλάβει καθένα τήν
ποσωπική του εὐθύνη και νὰ μὴ τοὺς λησμονήσει ὁ ἑλληνικὸς
Λαὸς πὺν τὸν ἔνωσαν, φαίνεται, ἀπὸ τήν ἀγραμματοσύνη και

τὴν διασπάθιση χρόνου καὶ χρήματος...: Καθηγ. Ἐμμ. Κριαρᾶς πρόεδρος, Φάνης Κακριδῆς καθηγ. Παν/μίου, Χρῖστος Τσολάκης φιλόλογος, Βασ Φόρης φιλόλογος, Δημ. Τομπαΐδης σύμβουλος ΚΕΜΕ, Χρ. Μιχαλῆς τῆς ΟΛΜΕ, Ἀπόστ. Κοτλίττας διδάσκαλος, Ἀλόη Σιδέρη φιλόλογος τῆς ΟΙΕΛΕ.

Ἔλα αὐτὰ σημαίνουν, κατὰ τὴν γνώμη μας, ὅτι ὁ ἀρμόδιος Ἰπουργὸς χειρίστηκε τὸ κολοσσιαῖο θέμα ἀλλαγῆς τῆς γραφῆς τῆς γλώσσας μας μετὰ τόσους αἰῶνες ἀδιάλειπτης πρακτικῆς ἀντιλαϊκᾶ, ὡς ἓνα θεματάκι πὺ μὲ μιὰ Ἐπιτροπούλα καὶ μὲ μιὰ-δυὸ συνεδριάσεις τοῦ ΚΕΜΕ τακτοποιεῖται...